

Předmluva

Je opravdu velmi málo věcí, o kterých řeknu, že je nesnáším. Jedna z nich jsou první setkání. Vztahy jsou pro mě poměrně komplikovaná záležitost, skoro bych řekla, že je neumím. Snažím se být milá a ochotná a vždycky se to nějak nepovede. Dlouhodobě mě v podstatě nikdo nesnese a já nesnesu také o nic více je. Což je poměrně překvapivé, protože jsem extrovert a bavič. Když lidi znám, tak jsem často a ráda středem pozornosti. První den v nové práci, návštěva v neznámém domě nebo první rande je pro mě očistec. První rande je na pomyslném „hate“ žebříčku na prvním místě. Samozřejmě. Sejdou se dva neznámí lidé a mají se bavit o něčem. O čem se tedy máme bavit? Nejdřív bych potřebovala asi tak 30 hodin, abych odvyprávěla svůj život a pak by mi otázky teprve přišly zajímavé.

První rande jsou prostě trapasy. Jsou trapná pro všechny. Neznám nikoho kdo by mi řekl, že rád chodí na první rande. Doba moderních technologií nám umožňuje mít i několik prvních rande za měsíc, týden a vlastně klidně tentýž večer. Nehodnotím, zda je to dobře či špatně, doba je rychlá a tak i seznamování je rychlé. Mnohdy stačí jeden neuvážený tah prstem v seznamovací aplikaci a navždy si zavřete cestu k partnerovi, se kterým by vám bývalo bylo skvěle.

Ale taky můžete jít úplně normálně do baru, do samoobsluhy, na jazykový kurz, jet na dovolenou, zhlédnout výstavu a tam se seznámit. Můžete. Ale o tom takhle kniha není.

Tahle kniha je o tom, jak jsem uvěřila populární bublině seznamovacích aplikací, jak jsem uvěřila, že na druhém konci virtuálního drátu je stejně naladěný člověk jako já a jak jsem uvěřila, že lásku můžete najít i tak, že oba přetáhnete prstem doprava.

Absolvovala jsem několik prvních rande. Rande v podstatě na slepo, to je hierarchii prvních rande to největší peklo. Má druhá rande se naopak dají spočítat na prstech ruky. Jedné ruky. A ještě dost prstů zbude. Na podobných seznamkách potkáte totiž různé druhy lidí, upřímně nejen divných mužů, ale i divných žen. Lidí, kteří by se mnohdy po rozchodu ještě nepouštěli do dalšího honu na partnera. Nešli by do baru a nezačali se seznamovat s neznámými lidmi, neřekli by přátelům, aby je seznámili s jejich nezadaným kamarádem, nedali by si inzerát do novin. Neudělali by to, protože mnohdy již jeden vztah mají, nejsou vyléčení z předchozího zklamání nebo třeba vůbec žádný vztah nehledají. Setkat se můžete se všemi typy lidí a je jen na vás co vám přijde únosné a uznatelné.

Já na tom byla stejně. Byla jsem zraněná a nedoléčená. A potkala jsem ty samé lidi, jako jsem byla já sama. Myslím, že jsem si je podvědomě vybírala. Věděla jsem úplně přesně, co nechci. Ale netušila jsem, co chci. Netušila jsem, co chci a nedala jsem pokoj, dokud jsem to nedostala.